

Hodnocení vedoucího diplomové práce

Autor práce: **Bc. Jan MAJER**

Název práce: **Ozoboti jako prostředek pro rozvoj informatického myšlení**

Splnění bodů zadání a minimálního přípustného rozsahu práce

Splnění bodů zadání: úplné, Minimální přípustný rozsah práce: dodržen

Kvalita zpracování práce

Kvalita zpracování tématu: průměrná , Metodika zpracování práce: průměrná , Formulace cílů a závěrů práce: průměrná , Vlastní přínos autora: nadprůměrný, Práce se zdroji: nadprůměrná

Formální úroveň

Logická struktura a členění práce: průměrná , Jazyková a stylistická úroveň: průměrná , Formální úprava práce: průměrná , Poznámkový aparát, bibliografické citace: v souladu s normou

Aktivita studenta, spolupráce s vedoucím

Přístup studenta se v průběhu vytváření práce značně proměnil. Z počátku byl student relativně nespolehlivý a za první rok neučinil žádné významné pokroky. Postupem času se však naučil překonávat překážky, přicházel s vlastním řešením, které dále diskutovat, rozvíjel a ověřoval. Naučil se pracovat se zdroji a samostatně rozvíjet práci. Na pravidelná setkání přicházel připraven. Aktivitu studenta i spolupráci s vedoucím práce proto hodnotím velmi pozitivně.

Slovní hodnocení

Autor zpracoval práci na téma Ozoboti jako prostředek pro rozvoj informatického myšlení. Tu dělí do několika částí.

V první kapitole představuje pojem informatické myšlení (dále IM), do kterého se poněkud méně obratně a zbytečně rozsáhle pokouší začlenit oblast proměny společnosti a důvody vedoucí k rozvoji IM. Pokud však odhlédneme od poněkud kostrbatého začátku, student podává obraz poměrně kvalitně s využitím pestré škály zdrojů.

Široké pojetí IM více zaměřuje ve druhé kapitole. Uvádí specifické pojmy a zásady a též i jím očekávaný způsob rozvoje IM u žáků.

Ve třetí velmi stručné kapitole představuje hlavní rysy nového revidovaného RVP ve vztahu k IM.

Hlavní přínos autora však spatřuji v praktické části práce. Ta začíná čtvrtou kapitolou představující Ozoboty. Kromě základních informací autor přidává i cenné rady k vlastní práci s robotem, jeho údržbou i programováním, vycházející z praktických zkušeností z nasazení robotů ve škole.

Vlastní navržené úlohy autor dělí na dva typy dle způsobu programování robota.

Za prvé Unplugged aktivity s využitím barevných ozokódů (6. kapitola) a další s využitím programovacího prostředí Ozoblockly (7. kapitola), která volně navazují na předchozí kapitolu. Obě části jsou v 5. kapitole doplněny o užitečné přehledové tabulky s názvem aktivit, obtížností i rozvíjenou částí IM, která může učiteli pomoci v zařazení ve výuce.

Úlohy, zejména v části s Ozoblockly, jsou zajímavé, promyšlené a v praxi dobře využitelné. Řada z nich nutí žáky řešit vzniklý problém či si vytvářet vlastní konstrukty ohledně fungování robota. Právě díky těmto úlohám hodnotím i vlastní přínos autora jako nadprůměrný.

Součástí zadání bylo i ověření vytvořených úloh ve výuce o které se autor pokouší v 8. kapitole. Tento bod byl negativně ovlivněn sérií opatření proti šíření Covid-19. Ta znemožnila plnohodnotné a metodicky čisté otestování příkladů. Oceňuji však snahu autora ověření nevzdat a v praxi ho alespoň v omezené míře zrealizovat. Jako vedoucí práce tak mohu z četných konzultací konstatovat, že bylo přínosné, jen se ho autorovi práce nepodařilo dostatečně představit a např. sdělit, v čem spočívala úprava jednotlivých příkladů vycházející z ověření.

Kvalitu formálního zpracování pak poněkud snižují typografické a stylistické chyby, neujednocený čas i např. poněkud rozpadlá tabulka s nadpisem na jedné stránce, daty na stránce druhé a jedním slovem na stránce třetí

(str. 10 – 12). Vzhledem k SPU autora je však množství chyb akceptovatelné.
Vzhledem k vysokému přínosu autora, ale i uvedeným chybám, práci hodnotím jako velmi dobrou.

V dne

PhDr. Tomáš Jakeš, Ph.D.